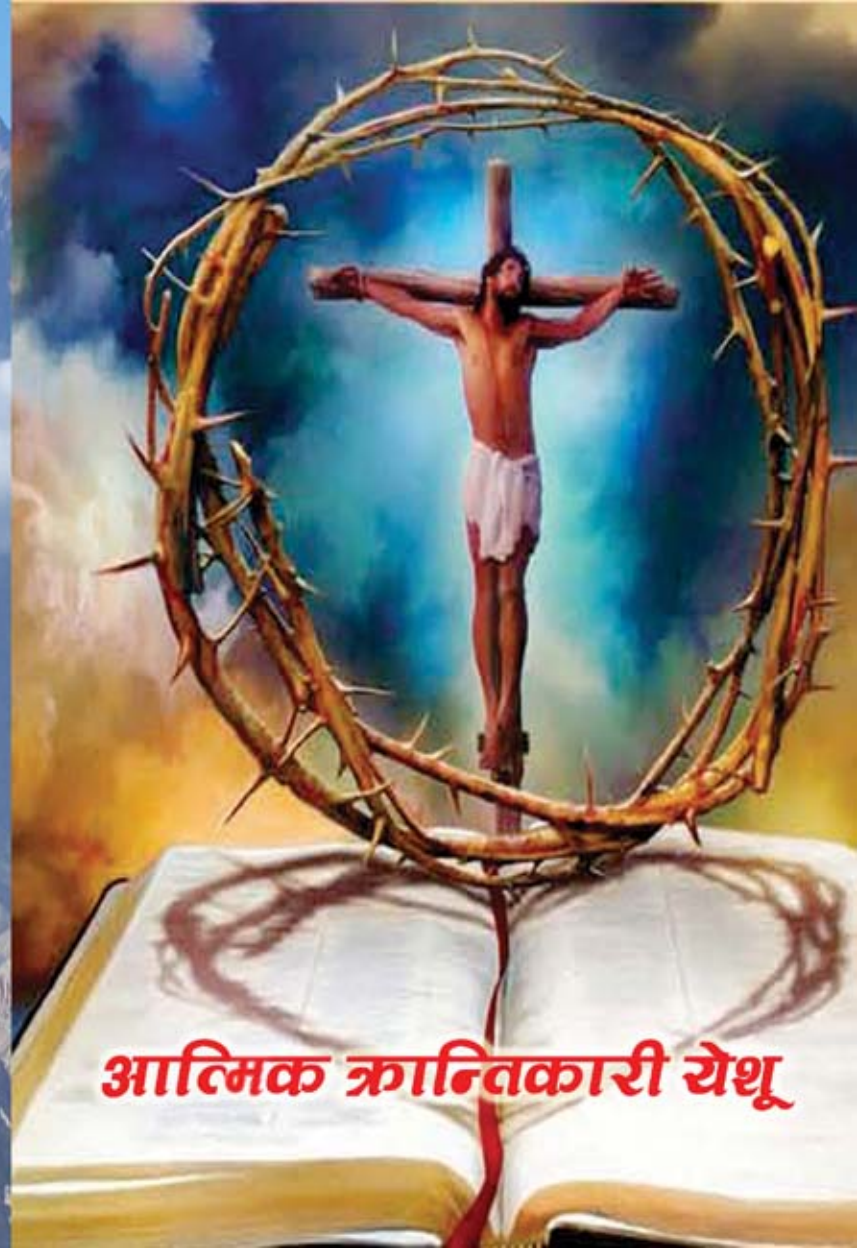

किंमन्ने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो
प्रेम गर्नुभयो, किं उहाँले आफ्ना
एकमात्र पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमाथि
विश्वास गर्ने कोही नाश नहोस्,
तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस् ।

यूहन्ना ३:१६

आत्मिक क्रान्तिकारी येशू

आत्मिक क्रान्तिका अग्रज येशू खीष्ट को हुनुहुन्छ?

येशूलाई विभिन्न मानिसहरूले विभिन्न दृष्टिकोणले हेर्दछन्। हुन त उहाँ हिरा जस्तो हुनुहुन्छ। जसरी हिरालाई विभिन्न मोहडाबाट हेर्दा आआफ्नै दृष्टिकोणलाई त्यसले प्रतिबिम्बित गर्दछ त्यसरी नै येशूलाई पनि हेरिन्छ। येशूलाई कसैले महामानव भन्छन् भने कसैले महान् गुरु भन्छन्, कसैले परोपकारीय काम गरेर भगवान हुन पुग्नुभएको व्यक्ति हुनुहुन्छ भन्छन् भने कसैले महान् त्यागी भनेर उहाँलाई सम्बोधन गर्छन्। स्वामी प्रपन्नाचार्यले उहाँ हिन्दु हुनुहुन्छ भनेर आफ्नो पुस्तकमा लेख्नुभएको छ भने स्वामी सच्चिदानन्दज्यूले यस लेखका अवधारकलाई "येशू ज्योति हुनुहुन्छ" भनेर उहाँको गरिमालाई मुक्तकण्ठले प्रशंसा गर्नुभएको थियो। येशूको बारेमा कसले के भन्नुभयो भनेर पुस्तक लेखन गइयो भने अत्यन्त ठूलो ठेली हुन जान्छ।

येशू यस संसारमा हुँदा विभिन्न मानिसहरूले उहाँप्रति विभिन्न धारणाहरू राखेका थिए तर आफूसँग रहेका, खाएका, हिँडडुल गरेका र

आफना वचनहरू सुनेका चेलाहरूलाई एकदिन सोध्नुभयो, “तिमीहरूले मलाई के भन्छौं त? पत्रुसले तुरन्तै उत्तर दिए, “तपाईं परमेश्वरको खीष्ट (वा मसीह) हुनुहुन्छ।” (लूका ९:२० रूपान्तरित)

हो, येशू को हुनुहुन्छ त? यो कसैलाई छक्काउन सोधिएको प्रश्न होइन। त्यो प्रश्नले यथार्थमा मानव जाति को हो भनेर थाहा पाउन खोजिएको हो। अझ त्यो भन्दा बढी महत्त्वपूर्ण विषय त मानव जातको भविष्य के हो भन्ने त्यस प्रश्नले उत्तर खोजेको पाइन्छ।

येशूलाई महामानव, सिद्ध आदि भनेर उहाँको प्रशंसा तथा सराहना मानिसहरूले गर्न सक्छन्, उहाँको कामले गर्दा उहाँ सम्माननीय व्यक्ति हुनुहुन्थ्यो भन्न सक्छन्, उहाँको धैर्यताप्रति छक्क पर्न सक्छन्, उहाँको शान्ति सन्देशलाई दिल खोलेर समर्थन गर्न सक्छन्, निडर तथा सुरो भएर उहाँ धर्मगुरु, राजा र रोमी बडा हाकिमको सामु खडा भएकोमा उहाँको सराहना गर्न सक्छन्, उहाँको निस्वार्थताप्रति अत्यन्त प्रभावित हुन

सकछन्, साथै उहाँको जीवन निष्ठुर तरिकाले अन्त भएकोमा अत्यन्त दुखित र उहाँलाई क्रुसमा चढाउनेप्रति क्रोधित पनि हुनसकछन्। समानता, न्यायोचित र उचितकाममा उहाँले बुलन्द आवाज निकाल्नुभएकोमा उहाँ कस्तो असल महापुरुष भनेर मान्न पनि सकछन्, बिमारीहरूलाई रोगबाट मुक्त गर्नुभएकोमा उहाँको अलौकिक निको पार्ने शक्तिको मुक्त कण्ठले आभारी पनि हुन सकछन् र दुःख कष्ट पाइरहेका मानिसहरूलाई केवल भाषण वा अर्तीलेमात्र सान्त्वना नदिएर तिनीहरूकै माझमा उभिएर करुणाको प्रदर्शन गरेकोमा उहाँको व्यवहारिक दयालाई अनुकरणीय भनेर उहाँलाई हेर्न पनि सकछन्।

हो, युवाअवस्थामा उहाँले प्रदर्शन गर्नुभएको अत्यन्त उत्तम गुरू तथा स्वामित्व, विद्रोहीपना, कुशल तथा अत्यन्त सक्षम् अगुवा र मानव हृदयलाई भित्रैदेखि चिन्न सक्ने मनोवैज्ञानिक व्यक्तित्वले गर्दा उहाँको नाउँ अग्रपङ्क्तिमा हुनसकछ। हो, उहाँ ती सबै हुनुहुन्थ्यो तर यस

संसारमा उहाँ आउनुको लक्ष्य ती महानकार्यहरूमामात्र सिमित भएको थिएन।

तर येशूले सोध्नुभएको “म कोहुँ भनेर तिमीहरूले भन्छौ?” भन्ने प्रश्नको उत्तरमा माथिका उहाँका गुणहरूमा असली चित्तबुझ्दो जवाफ पाएको देखिन्न।

येशूको प्रश्नको जवाफ प्रत्येक मानव प्राणीले दिनु आवश्यक छ किनभने प्रत्येक मानिसको भविष्य त्यस प्रश्नको जवाफमा छ।

(अ). येशूको बारेमा तत्कालीन इस्रायलका मानिसहरूको अनुभव

येशू को हुनुहुन्छ र उहाँले के गर्नुभयो भनेर अचम्म साथ ठोक्नुवा गर्दै लेखिएका विवरणहरू नयाँ करारमा पाइन्छ। (येशूले के गर्नुभयो भन्ने कामलाई जनाउन उहाँ को हुनुहुन्छ सँग गाँसिएको थियो)। येशूको बारेमा धेरै दावीहरू सुसमाचारको पुस्तकहरू सहित नयाँ करारमा कोरिएका छन्। उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ, उहाँ हाम्रो उद्धारकर्ता तथा मुक्तिदाता हुनुहुन्छ र अनन्त जीवनको बाटो उहाँमात्र हुनुहुन्छ भन्ने केही

दावीहरू ती पुस्तकहरूमा छन्। ती दावीहरूलाई हामीले एकदम नजिकबाट ध्यान दिएर पढ्नुपर्छ किनभने प्रत्येक मानिसको अनन्त जीवन वा मरणको सवाल ती दावीहरूमा छन्।

एक साबथ अर्थात् बाइबलले अनुमोदन गरेको हप्ताको सातौँ दिन जसलाई शनिवार भनिन्छ, येशू नियमित रूपमा यहूदी धर्मस्थल सिनिगगमा जाने क्रममा उहाँलाई पुरानो करारको पुस्तक पढ्न दिइएको थियो। उहाँले यशैयाको पुस्तक पल्टाउनुभयो त्यसबाट पढ्नुभयो। त्यसमा आफू आउनुको लक्ष्य वा मिशन स्टेटमेन्टको खुलासा गर्नुभएको थियो। यो लूका ४:१६-३०मा यसरी लेखिएको छ: "उहाँ नासरतमा आउनुभयो, जहाँ उहाँ हुर्कनुभएको थियो। उहाँ आफ्नो आदतअनुसार साबथ-दिनमा सभाघरमा जानुभयो, र पढ्नलाई खडा हुनुभयो। १७ उहाँलाई यशैया अगमवक्ताको पुस्तक दिइयो। उहाँले त्यो पुस्तक खोल्नुभयो, र यो कुरो लेखिएको खण्ड निकाल्नुभयो: १८ "परमप्रभुका आत्मा ममाथि छ, किनभने गरीबहरूलाई सुसमाचार सुनाउनका निम्ति

उहाँले मलाई अभिषेक गर्नुभएको छ।
 कैदीहरूलाई छुटकाराको घोषणा गर्न, र
 अन्धाहरूलाई दृष्टि दिन, थिचोमिचोमा
 परेकाहरूलाई स्वतन्त्र गराउनका निम्ति, १९ र
 परमप्रभुका प्रसन्नताको वर्ष घोषणा गर्नका निम्ति
 उहाँले मलाई पठाउनुभएको छ।” २० उहाँले
 पुस्तक बन्द गर्नुभयो, र एक जना सेवकलाई दिएर
 उहाँ बस्नुभयो। सभाघरमा भएकाहरू सबैको नजर
 उहाँमाथि पन्यो। २१ तब उहाँले तिनीहरूलाई
 भन्नुभयो, “आज धर्मशास्त्रको यो वचन तिमीहरूले
 सुन्दासुन्दै पूरा भएको छ।” २२ सबैले उहाँको
 सराहना गरे, र उहाँको मुखबाट निस्केका कृपापूर्ण
 वचनमा छक्क परे, र तिनीहरूले भने, “यिनी
 योसेफका छोरा होइनन् र?” २३ उहाँले
 तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “निःसन्देह, तिमीहरूले
 मलाई यो उखान भन्नेछौ, ए वैद्य, आफैलाई निको
 पार। कफर्नहुममा तिमीले जे जति गन्यौ भनी
 हामीले सुनेका थियौं, ती यहाँ आफ्नो सहरमा पनि
 गर।” २४ अनि उहाँले भन्नुभयो, “साँच्चै म
 तिमीहरूलाई भन्दछु, कुनै पनि अगमवक्तालाई

उनको आफ्नो देशमा स्वागत हुँदैन। २५ तर वास्तवमा म तिमीहरूलाई भन्दछु, इस्राएलमा एलियाको समयमा धेरै विधवाहरू थिए, त्यसबेला जब साढे तीन वर्ष वृष्टि रोकियो, यहाँसम्म कि सारा देशमा ठूलो अनिकाल परेको थियो। २६ तर एलिया सीदोन देशको सारपतमा भएकी एउटी विधवाकहाँ मात्र पठाइए, अरू कसैकहाँ पठाइएनन्। २७ एलीशा अगमवक्ताको बेलामा इस्राएलमा धेरै कुष्ठरोगीहरू भए तापनि सिरियाली नामान मात्र निको पारिए, अरू कोही निको पारिएनन्।” २८ यी कुरा सुनेर सभाघरमा भएका सबै जना रिसले चूर भए। २९ तिनीहरू उठे र उहाँलाई सहरबाट बाहिर निकालि जुन पहाडमा तिनीहरूको सहर बनाइएको थियो, त्यसैको टाकुरामा लगेर उहाँलाई तलतिर खसालिदिन खोजे। ३० तर उहाँ तिनीहरूका बीचबाट छिरेर निस्किएनन्।”

येशूलाई देखेपछि उहाँका गाउँका मानिसहरू पहिला त अत्यन्त खुशी भएका थिए। उहाँले अन्त अनेकन् अलौकिक कामहरू अचम्म

तरिकाले गर्नुभएको थियो। अब उहाँ आफू हुर्केको गाउँ नासरथमा आउनुभएको थियो। जब उहाँले अचम्मका वचन पढ्नुभयो र बोल्नुभयो तिनीहरू अत्यन्त छक्क परेका थिए (लूका ४:२२ रूपान्तरित)। जब तिनीहरूको गलत भावनालाई येशूले सच्याउनुभयो तब तिनीहरूमा नकारात्मक जोश भरिएको थियो। तिनीहरू उहाँप्रति आक्रामक भएर हत्या गर्न खोजेका थिए तर उहाँ अचम्म तरिकाले उनीहरूकै भिँडबाट उम्कनुभयो। भिडको हल्लिखल्लिमा उहाँलाई चिन्न सकिएन किनभने उहाँले आफूलाई चिनाउन कुनै अलग रङ्ग वा आफू धर्मगुरू हुँ भनेर पहिचान दिनेखालको पोशाक पहिरनुभएको थिएन।

येशूको बारेमा जेलमा थुनिएर बसेका बप्तिस्मा दिने यूहन्नाले पनि सोधेका थिए। त्यो कुन परिवेशमा सोध्न उनी वाध्य भएका थिए? हेर्नुहोस्, लूका ७:१७-२२ “उहाँको विषयको यो चर्चा सारा यहूदिया र छेउछाउका समस्त जिल्लाहरूमा फिँजियो। १८ यूहन्नाका चेलाहरूले यी सब कुराको समाचार तिनलाई भनिदिए। १९

आफना चेलाहरूमध्ये दुई जनालाई यूहन्नाले प्रभुकहाँ यो सोध्न पठाए, “जो आउनुहुनेछ, के तपाईं उहाँ नै हुनुहुन्छ? कि हामी अरू कसैको प्रतीक्षा गरौं?” २० जब ती मानिसहरू येशूकहाँ आए, तब तिनीहरूले भने, “बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाले हामीलाई यो सोध्न तपाईंकहाँ पठाएका छन्, जो आउनुहुनेछ, के तपाईं उहाँ नै हुनुहुन्छ? कि हामी अरू कसैको प्रतीक्षा गरौं?” ‘ २१ त्यसै बेला येशूले धेरैलाई रोग, व्यथा र दुष्टात्माहरूबाट छुटाउनुभयो, र धेरै अन्धाहरूलाई दृष्टि प्रदान गर्नुभयो। २२ तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जाओ, र जे तिमीहरूले देख्यौ र सुन्यौ, गएर यूहन्नालाई भनिदेओ, अर्थात् अन्धाहरूले दृष्टि पाउँछन्, लङ्गडाहरू हिँड्छन्, कुष्ठरोगीहरू निको हुन्छन्, बहिराहरू सुन्छन्, मृतकहरू जीवित भई उठ्छन्, गरीबहरूलाई सुसमाचार सुनाइन्छ।

आफू हेरोद राजाको आतङ्कको शिकार भएर जेलमा बस्नुपर्दा यूहन्नाको भित्री हृदयमा पनि येशूको बारेमा शङ्का उब्जिएको थियो। त्यही युहन्ना थिए जसले येशूको निम्ति बाटो तयार

पारेका थिए र परमेश्वरको थुमा भनेर सार्वजनिक रूपमा घोषणा गरेका थिए। उनले अपेक्षा गरे अनुसार येशूले यहूदी शासनको भार नलिनुभएकोमा उहाँप्रति गम्भीर शङ्का गरेर यो प्रश्न गरेका थिए “के तपाईं नै आउनुभएको खीष्ट हो वा हामी अरूको निमित्त पर्खौं?” (लूका ७:१९ रूपान्तरित)।

यूहन्नाको प्रश्नलाई येशूले सिधै जवाफ दिनुभएन तर उहाँका कामहरूले नै उहाँ को हुन् भनेर साक्षी दिउन् भनेर उहाँले भन्नुहुन्छ “लङ्गडाहरू हिँड्न पाएका छन्, कोठी रोग लागेकाहरू निको भएका छन्, बहिराले सुन्न पाएका छन्, मरेका मानिसहरू बौरिउठेका छन् र गरिबहरूले सुसमाचार सुन्न पाएका छन्।” (लूका ७:२२ रूपान्तरित)। यूहन्नाले गरेका प्रश्नको जवाफ येशूले सिधै दिन आवश्यक थिएन भनेर कसैले तर्क गर्लान्। उहाँकै कामले उहाँ को हुनुहुन्थ्यो भनेर प्रशस्त जवाफ दिइएको थियो।

झट्ट हेर्दा येशूले यूहन्नालाई दिएर पठाएको जवाफले उनलाई झन चिन्तित बनाउन सक्थ्यो।

उनले यो पनि सोध्न सक्थे “यदि येशूले ती सबै अलौकिक कामहरू गर्न सक्नु भएको थियो भने म यस कालकोठरीमा किन जाकिएर बसेको छु त?” समय समयमा यस्ता भावनाहरूले हामीलाई पिरोलेको छैन र? यदि परमेश्वरमा सबै शक्ति छ भने यो दुर्गति मलाई किन भइरहेको छ? तर यथार्थमा येशूले भन्नुभएको यूहन्ना ३:१९,२०मा पनि यो लेखिएको छ, “फैसलाचाहिँ यही हो: ज्योति संसारमा आएको छ, र मानिसहरूले ज्योतिभन्दा बरु अन्धकारलाई रुचाए, किनकि तिनीहरूका काम दुष्ट थिए। २० किनभने दुष्ट काम गर्ने हरेकले ज्योतिलाई घृणा गर्छ, र ज्योतिमा आउँदैन, नत्रता त्यसका काम प्रकट हुनेछन्।” जसरी अन्धकार र ज्योति मिसिन्दैन त्यसरी नै येशू र उहाँप्रति शङ्का गर्नेहरू मिसिन सक्दैनन्।

प्रत्येक येशूको उपासकको लागि उहाँ ज्योति हुनुहुन्छ जसले अन्धकारमय मानव हृदयलाई उज्यालो दिन्छ र उसमा भएका पापमय फोहरलाई बिस्थापित गरिदिन्छ।

(आ) परमेश्वरको पुत्र

येशू परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भनेर येशूभक्तहरूले जिकिर गर्दा उहाँलाई त्री-एक परमेश्वरको दोस्रो व्यक्तित्वको रूपमा स्वीकार गर्दछन्। येशूको मानवत्व र दैवित्वको रहस्यलाई मानव मस्तिष्कले बुझ्न नभ्याएतापनि परमेश्वर मानिस हुनुभएको येशूको अचम्मको सत्यता र उहाँले प्रदान गर्ने महान् आशाको गरिमा घट्टैन। यो पनि ख्याल गर्नु जरुरी छ कि येशू कुनै महान् ज्ञानी वा व्यक्तित्व भएर, तपस्या गरेर वा अनेकौं अलौकिक काम गरेर भगवान वा ईश्वर हुनुभएको होइन तर ईश्वर नै मानिस भएर आउनुभएको थियो।

येशूको परमेश्वरीय व्यक्तित्वलाई देहायका पदहरूले यसरी व्यक्त गर्दछः स्वर्गदूत देखा पर्दा भयभित भएकी मरियमलाई उनले भने "नडराऊ मरियम, किनभने तिमीले परमेश्वरबाट कृपा पाएकी छौ। अब हेर, तिमीले गर्भधारण गर्नेछौ र एउटा छोरो जन्माउनेछौ र तिमीले उहाँको नाउँ येशू राख्नेछौ। उहाँ महान् हुनुहुनेछ र

परमप्रधानका पुत्र कहलाइनुहुनेछ परमप्रभु परमेश्वरले उहाँका पुर्खा दाऊदको सिहाँसन दिनुहुनेछ। उहाँले याकूबको वंशमाथि सदासर्वदा राज्यगर्नुहुनेछ र उहाँको राज्यको अन्त्य हुनेछैन। मरियमले स्वर्गदूतलाई भनिन्, 'यो कसरी हुनसक्छ र, किनकि म एक कन्या हुँ।' स्वर्गदूतले तिनलाई जवाफ दिएर भने, 'पवित्र आत्मा तिमीमा आउनुहुनेछ, सर्वोच्चका शक्तिको छाँया तिमीमाथि पर्नेछ। यसैकारण जो जन्मनुहुनेछ उहाँ पवित्र अर्थात् परमेश्वरको पुत्र कहलाइनुहुनेछ।" (लूका १:३०-३५)। त्यसरी नै गोठालाहरूलाई स्वर्गदूतहरूले यो सन्देश दिएका थिए 'आज दाऊदको सहरमा तिमीहरूका निम्ति एक जना मुक्तिदाताको जन्म भएको छ जो ख्रीष्ट प्रभु हुनुहुन्छ।" (लूका २:११)।

परमेश्वरलाई मात्र दिइने ढोग उहाँले ग्रहण गर्नुहुँदा (यूहन्ना ९:३८), "पिता र म एक हुँ" भनेर दावी गर्नुहुँदा (यूहन्ना १०:३०) र उत्पत्ति १सँग र यूहन्ना १ तुलना गर्दा उहाँ सृष्टिकर्ता नै हुनुहुन्छ भनेर ठोकुवा गर्न पुग्दा र नयाँ करारमा उल्लेखित

अरू धेरै अंशहरूबाट येशू परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर प्रमाणित गरिँदा येशूका प्रत्येक भक्तले उहाँको परमेश्वरीयतालाई सहर्षरूपमा स्वीकार गर्दछ।

(इ) मानिसको पुत्र

आफू मानिसको पुत्र र परमेश्वरको पुत्र हुँ भनेर येशूलाई स्पष्टरूपमा थाहा थियो (लूका २२:६७-७०)। यद्यपि, आफूलाई “मानिसको पुत्र” भनेर कहलाएको उहाँ चाहना गर्नुहुन्थ्यो। कुनै मानिसलाई यसरी सम्बोधन कहिल्यै पनि गरिएको थिएन न त गर्नुपर्ने आवश्यकता नै थियो। येशूले आफूलाई “मानिसको पुत्र” भनेर आफैले सम्बोधन गर्नुभएको बाहेक स्टिफनसको भाषण (प्रेरित ७:५६) र प्रकाश १:१३ र १४:१४मा मात्र उपर्युक्त नाउँले उहाँलाई सम्बोधन गरिएको पाइन्छ। यो सम्बोधन सुसमाचारको पुस्तकमा ८० पल्ट भन्दा पनि बेसी उल्लेख गरिएको छ भने लूकाको पुस्तकमा मात्र २५ पल्ट उल्लेख गरिएको छ। लूकाको पुस्तकमा येशूलाई उपर्युक्त नाउँले धेरै पल्ट सम्बोधन गरिएको कारणचाहिँ लूकाले येशूको

मानवीय स्वभावप्रति अत्यन्त गहिरो चासो राखेकोले हो। मुक्तिको सुसमाचार सुनाउन परमेश्वरले उहाँलाई मानिसको चोला बनाएर पठाउनुभएको परमेश्वरको कामलाई उनले केलाएर लेखन पुग्दा लूकाको प्रयासलाई सराहनीय नै मान्नुपर्छ।

“परमेश्वरको पुत्रलाई मानव चोला लिएर यस संसारमा आउनुभनेको हामीहरूको निम्ति उहाँ सबै थोक हुनुभएको हामीले मान्नुपर्छ। उहाँ हाम्रो निम्ति सुनको सिक्री हुनुभएको छ। त्यसको फलस्वरूप खीष्टले हामीहरूको प्राणलाई उहाँमा गाँस्नु हुन्छ र उहाँद्वारा परमेश्वरमा। मानिसको अवतार लिएर आउनुहुँदा मानिसको हितको निम्ति आफू कतिको होचिन राजी हुनुभएको थियो भनेर प्रमाणित गर्दछ। तर यो पनि हामी नबिसौं उहाँ हाड र छालामा परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो।”-सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको संस्थापक सदस्य तथा बाइबललाई उत्कृष्टतासाथ औल्याउने लेखिका एलेन जी ह्वाइटद्वारा लिखित *सेलेक्टेड मेसेजेज*, बुक १, पृ. २४४ बाट रूपान्तरित।

सुसमाचारको लेखक तथा चिकित्सक लूकाले येशूलाई “मानिसको पुत्र” भनेर सम्बोधन गरेर लेखेका थिए। त्यसको अर्थ येशू मानवीय स्वभाव लिएर आउनुभएको उहाँको स्वभाव, लक्ष्य र भविष्यको बारेमा केही धारणाहरू लूकाले प्रस्तुत गर्न चाहेको कुरा देहायका छन्:

प्रथमतः "मानिसको पुत्र" भन्ने शीर्षकले येशू मानिस नै हुनुहुन्छ भनेर ठोकुवा गरेको पाइन्छ (लूका ७:३४) तर उहाँले संसारले दिने कुनै मान पदवी आदि ग्रहण गर्न सीमानामा नरहनुभएको थियो भनेर बताउँछ (लूका ९:५८)। संसारका मानिसहरूले आफ्नो भाऊ खोजेर आफू अरूभन्दा ठूलो कहलाइएर अरूलाई निम्न मानिस सरह हेर्न चाहन्छ तर येशूले आफूलाई मानिसको पुत्र भनेर कहलाउँदा आफूलाई सर्वसाधारण मानिससरह आफूलाई गनिएको उहाँ चाहनुभएको थियो भनेर देखाउँछ।

दोस्रोमा, त्यही वाक्यांशलाई प्रयोग गरेर परमेश्वरको स्थानमा खीष्ट हुनुभएको लूकाले देखाउन चाहेका थिए भनेर जनाउँछ (लूका

९:५८)। “मानिसको पुत्र साबथको पनि स्वामी हो” भनेर येशूले रितिरिवाजमा लागेर साबथ दिनलाई बोझिलो बनाउने यहूदी पण्डितहरूलाई सम्बोधन गर्दा (लूका ६:५ रूपान्तरित) येशू संसारको सृष्टिकर्ता भनेर आफूलाई स्वीकार्नुभएको र त्यो सृष्टिलाई सदासर्वदा सम्झना राख्न अलग गरिएको हप्ताको सातौँ दिन साबथ दिनको स्वामी आफै हुनुहुन्छ भनेर पण्डितहरूलाई छक्क पार्नुभएको थियो। क्षमा दिने अधिकार तथा शक्ति भएको येशू सदाशयी सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ भनेर साबथ अर्थात् हप्ताको सातौँ दिनले पुष्टि गर्दछ (लूका ५:२४)। (यो शनिवार हो। प्रचलित हप्ताको पहिलो दिन आइतबारलाई बाइबलले विश्राम वा साबथ दिन भनेर अनुमोदन गर्दैन)।

तेस्रोमा, संसारको सृष्टि भन्दा पहिले त्री-एक परमेश्वरले निर्धारण गरेको मानिसलाई उद्धार गर्ने काममा सम्पन्न गर्न (एफिसी १:३-५) योजना बनाइएको थियो। त्यसकारण मानिसको पुत्र पापको भुमरीमा हराएकाहरूलाई खोज्न र उद्धार गर्न आउनुभएको थियो (लूका ९:५६, लूका

१९:१०)। तर त्यो उद्धार गर्ने काम तबसम्म पूरा हुँदैन जबसम्म “मानिसको पुत्रले धेरै दुःख, कष्ट सहेर मृत्यु हुँदैन र तेस्रो दिनमा पुनरुत्थान हुँदैन” (लूका ९:२२ रूपान्तरित)। मानिसलाई पापबाट उद्धार गराउन आफू कुन् बाटोमा हिँड्नुपर्छ र कुन् मोल चुकाउनुपर्छ भनेर येशूलाई थाहा थियो। त्यसले मुक्तिको योजनामा परमेश्वरको संलघ्नता र त्यस योजनामा खीष्टको आत्मसमर्पणतालाई खुलासा गरिएको पाउँछौं।

चौथोमा, देहायका पदहरूले मसीहको महान् कष्टको पूर्णतालाई कसरी चित्रण गरेको छ, हेर्नुहोस्: आफूलाई क्रुसमा चढाइएर मारिने कुराको अग्रिम ज्ञान उहाँमा थियो (लूका १८:३१-३३), उहाँप्रति गरिने अन्तर्घात, (लूका ९:४४), उहाँको मृत्युले उहाँको बारेमा गरेको भविष्यवाणी भएको (लूका २२:२२), उहाँको क्रुसको मृत्यु र पुनरुत्थान (लूका २४:७, लूका ११:३०), परमेश्वर पिता र मानिसको बीचमा उहाँले गरिने पैरवी अर्थात् सहजकर्ता (लूका १२:८)।

पाँचौ, लूकाले मानिसको पुत्रलाई संसारको अन्तिम दिनमा आउने त्यस्तो व्यक्तित्वको रूपमा हेरेका थिए जसले यस संसारमा आएर उहाँको सन्तहरूलाई इनाम दिनुहुनेछ र येशू र शैतानको बीचमा भइरहेको महान् विवाद वा संघर्षलाई निर्णायक बिन्दुमा पुऱ्याउनुहुनेछ (लूका ९:२६,, लूका १२:४, लूका १७:२४,२६,३०, लूका २१:३६, लूका २२:६९)।

संक्षेपमा, “मानिसको पुत्र” भनेर दिइएको शीर्षकमा ख्रीष्टका विभिन्न पक्षहरू समावेश भएका छन्। त्यसमा उहाँ को हुनुहुन्थ्यो, उहाँ के गर्न आउनुभयो, उहाँले हाम्रो निम्ति के गर्नुभयो र मुक्तिको योजनामा उहाँले के गर्नुहुनेछ आदि समावेश भएका छन्।

विश्वको इतिहासलाई दुई भागमा विभाजित गर्ने येशू कुनै पौराणिक वा काल्पनिक नभएर इतिहासलाई ई.पू र ईश्वी सन् भन्ने यथार्थतालाई पुष्टि गराउने येशू वास्तविक मानिस नै हुनुहुन्थ्यो भनेर येशूभक्तले जिकिर गर्दछ।

(ई) “परमेश्वरको खीष्ट वा मसीह”

लूका ९:२८-२६मा येशूले उहाँका चेलाहरूलाई एक निर्णायक प्रश्न गर्नुभएको थियो जुन उहाँलाई थाहा थियो। त्यो प्रश्न उहाँले किन गर्नुभयो? उहाँको बारेमा तिनीहरूलाई के सिकाउन खोज्नुभएको थियो र उहाँलाई पछ्याउनु भनेको के हो भन्ने अर्थ तिनीहरूलाई बुझाउन चाहनुभएको थियो? हेर्नुहोस्: “१८ एक पल्ट येशू एकलै प्रार्थना गरिरहनुभएको थियो, चेलाहरू उहाँसँग थिए, र उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “मानिसहरूले मलाई को हो भन्छन्?” १९ तिनीहरूले भने, “कसैले यूहन्ना बप्तिस्मा-दिने भन्छन्, कसैले एलिया, र अरूहरूले भन्छन्, पहिलेका कोही अगमवक्ताहरूमध्ये एक जना फेरि उठेका छन्।”

२० उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तर तिमीहरू चाहिँ के भन्छौ? म को हुँ?” तब पत्रुसले जवाफ दिएर भने, “परमेश्वरका खीष्ट!” २१ तब उहाँले तिनीहरूलाई आज्ञा दिनुभयो, र साथै चेताउनी दिनुभयो, कि तिनीहरूले यो कुरा कसैलाई नभनून्। २२ अनि उहाँले भन्नुभयो, “मानिसको

पुत्रले धेरै दुःख उठाउनुपर्छ, र उनी धर्म-गुरुहरू, मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूबाट बहिष्कृत हुनेछ, मारिनेछ र तेस्रो दिनमा मृतकबाट जीवित भई उठ्नेछ।" २३ तब उहाँले सबैलाई भन्नुभयो, "कोही मपछि आउने इच्छा गर्छ भने त्यसले आफूलाई इन्कार गरोस्, र दिनहुँ आफ्नो क्रूस बोकेर मेरो पछि लागोस्। २४ किनकि जसले आफ्नो प्राण बचाउने इच्छा गर्छ, त्यसले त्यो गुमाउनेछ। तर जसले मेरो खातिर आफ्नो प्राण गुमाउँछ, त्यसले त्यो बचाउनेछ। २५ किनकि सारा जगत् प्राप्त गरेर आफैलाई चाहिँ नाश पार्छ वा गुमाउँछ भने मानिसलाई के लाभ हुन्छ र? २६ तर कोही मदेखि र मेरा वचनदेखि शर्माउँछ भने मानिसको पुत्र पनि आफ्नो महिमामा, र पिताको र पवित्र दूतगणको महिमामा आउँदा त्यससँग शर्माउनेछ।"

अरूले जे भने पनि "तिमीहरूलेचाहिँ मलाई के भन्छौ?" (लूका ९:२० रूपान्तरित)। २,००० वर्ष अघि येशूले सोध्नुभएको प्रश्न अहिले पनि समय सापेक्षिक छ र मानव इतिहासभरि त्यो

प्रश्नको जवाफको माग गरिन्छ। येशूको बारेमा विभिन्न मानिसहरूले विभिन्न जवाफ दिएका छन्: उहाँ महान् गुरु हुनुहुन्थ्यो, समाज सुधारको नीति तय गर्ने एक विशेषज्ञ, एक सत्यवादी र सत्यलाई प्रतिनिधित्व गर्ने एक महामानव, बलिदान तथा स्वार्थ-त्यागको एक अनुकरणीय आदर्श उदाहरण, निडर अगमवक्ता तथा परमेश्वरको सन्देशवाहक, समाज सुधारको आन्दोलनकर्ता, यस संसारमा जन्मिएपछि कस्तो मानिस हुनुपर्छ भनेर देखाउने एक उत्कृष्ट आदर्श पुरुष आदि। तर “तपाईं परमेश्वरको खीष्ट” भन्ने पत्रुसको ओठहरूबाट आएको जवाफमात्र येशूको प्रश्नको सही तथा उपयुक्त जवाफ हो।

येशू खीष्टले प्रकृतिमाथि आफ्नो आधिपत्य कतिको छ भनेर उहाँले प्रमाणित गरेर देखाउनुभएको थियो (लूका ८:२२-२५), शैतानका मतियार वा उसका राक्षसी दूतहरूमाथि उहाँको नियन्त्रण गर्ने शक्ति थियो (लूका ८:४३-३५), रोगव्याधीलाई हटाउने उहाँको अलौकिक शक्तिलाई प्रदर्शित गरेर देखाइएको थियो (लूका

५:१२-१५, लूका ८:४३-४८), झण्डै केही थोक बिनानै ५,००० जना भन्दा बढीलाई खाना खाएर भोकमरीको समस्यालाई समाधान गर्न सक्ने शक्ति पनि देखिएको थियो (लूका ९:१३-१७), त्यतिमात्र नभएर कुनै पनि मैहुँ भन्ने वैज्ञानिकले माथ गर्न नसक्ने मृत्युमाथि पनि विजय हासिल गर्ने उहाँको अधिकार र शक्तिलाई पनि तत्कालिन आम जनताले देखेका थिए (लूका ८:५१-५६)। अरूले आफ्नो बारेमा के भन्छन् भन्ने जवाफ पाएपछि हाकाहाकी चुनौती दिएर येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई आफ्नो बारेमा तिनीहरूको के विचार छ भनेर सोध्नुभएको थियो। त्यो प्रश्नको जवाफबाट आफूले सिक्न उहाँले प्रश्न गर्नुभएको थिएन न त उहाँलाई थाहा नभएको कुरो थाहा पाउन। तर त्यो प्रश्नको सही जवाफमा उहाँप्रति तिनीहरूको पूर्ण समर्पणताको आवश्यकता तिनीहरूले महसुस गरून् भन्ने उहाँको चाहना थियो। त्यस समर्पणतामा तिनीहरूले चुकाउनुपर्ने सबै मोल गाँसिएको थियो।

“येशूको बारेमा अरूले के भन्छन् के भनेका थिए भनेर अरूको अनुभवमा उहाँप्रति हामीहरूको ज्ञान तथा आस्था कहिल्यै पनि आधारित हुनुहुँदैन। येशूको बारेमा व्यक्त गरिएका विभिन्न धारणाहरूको बारेमा हामीलाई राम्रोसँग थाहा हुन सक्छ। मानिसको दिमागले रचेका वा सोचेका क्रिश्चियन धर्मको बारेमा थाहा पाउने विशेषज्ञ वा विद्वान हामी हुनसक्छौं होला। विश्वका विभिन्न महान चिन्तक वा दार्शनिक तथा विद्वानहरूले येशूको बारेमा सिकाएका शिक्षादीक्षाको सार हामी भन्न सकौंला। तर त्यो खुबी हामीमा भयो भन्दैमा हामी इसाई अर्थात् येशूभक्त हुन्छौं भन्ने छैन। इसाई धर्म वा आस्था भनेको केवल येशूको बारेमा थाहा पाउनुमात्र होइन। येशूलाई व्यक्तिगत रूपमा चिन्ने खुबी हुनु नै येशूप्रतिको आस्थाको मौलिकता हो भनेर सबैले सधैं थाहा पाउनु नितान्त जरुरी छ। येशूप्रति व्यक्तिगत आत्मनिर्णयको अपेक्षा उहाँले गर्नुहुन्छ। केवल पत्रुस वा ती चेलाहरूलाई मात्र होइन हामी प्रत्येकलाई त्यही प्रश्न उहाँले हाम्रो सामु

तेस्र्याउनुहुन्छः तिमी आफैले मेरो बारेमा के सोचदछौं?"-विलियम बाक्ले, द गस्पल अभ माथ्यु, (बंगलोर, थियोलोजिकल पब्लिकेशनस् इन इन्डिया, २००९), ठेली २, पृ. १६१बाट रूपान्तरित।

येशूले आफू "को हुँ भनेर तिमीहरूले सोचदछौं?" भन्ने प्रश्नको जवाफ जुन पत्रुसले दिए त्यही हामीबाट उहाँले पाउनुपर्ने पनि जवाफको विकल्प अरू केही हुनुहुँदैन यदि हामीले येशूप्रति आस्था, भरोसा र अगाध श्रद्धा राखदछौं भने। पत्रुसको जवाफ "तपाईं परमेश्वरको खीष्ट अर्थात् मसीह हुनुहुन्छ" (लूका ९:२० रूपान्तरित) युगौं युगको समय सापेक्षित जवाफ हो। खीष्टको अर्थ अभिषिक्त व्यक्ति, मसीह, उद्धारकर्ता हो जसले शैतान र पापको पकडबाट मानिसहरूलाई मुक्त गर्नुहुन्छ र धार्मिकताको राज्य अर्थात् असल, सही बाटो हिँड्ने र असली प्रेममा सबैलाई पस्त्रिन निम्तो दिनुहुन्छ।

येशू कुनै धर्मगुरु अर्थात् स्वामी, निको पार्ने डाक्टर, करुणामय व्यक्तित्व, समाज

सुधारको निम्ति बुलन्द आवाज उठाउने, दार्शनिक, विभिन्न कथा तथा उपमाहरूद्वारा अतीबुद्धि दिने महान् चिन्तक आदि हुन् भनेरमात्र पुग्दैन अर्थात् उहाँको बारेमा थाहा पाएरमात्र पुग्दैन। येशूलाई परमेश्वर भनेर स्वीकार गरेर त्यही गरिमामय प्रतिष्ठामा उहाँको स्तुति महिमा र प्रशंसा गर्नुपर्छ भन्ने येशूको निष्ठामा रहनेको प्रतिबद्धता हुनुपर्छ।

परमेश्वर मानिस हुनुभएर यस संसारमा कुनै स्वामी आदि भनेर ठूलो सम्मान अर्थात् भाऊ नखोजि सबै मानिसको उद्धारको निम्ति बलि हुनुभयो। उहाँको त्यस महान् प्रेमलाई स्वीकार गरेर उहाँको मसीहत्वलाई प्रत्येक येशूभक्तले हृदयदेखि नै उहाँलाई आफ्नो प्रभु भनेर मान्दछ।

“येशूको बारेमा गलत सोच भित्राउने कुनै पनि मानवीय प्रश्नहरूबाट पन्छिएर बस्नु पर्छ। हो, सत्य भनेको अनुमानको ढोकैमा पनि हुनसक्छ। खीष्ट मानिस हुनुहुन्थ्यो भन्ने चर्चा गर्दा तपाईं धेरै होशियार हुनुपर्छ किनभने तपाईंको जिज्ञासामा खीष्ट परमेश्वर हो कि मानिस हो भन्ने कुरामा अलमलिएर उहाँप्रति गलत धारणामा तपाईं डुब्न

नपरोस्। उदाहरणमा येशूको मानव अवतारी जन्म परमेश्वरको अलौकिक वा आश्चर्य प्रक्रियाबाट भएको थियो। तर कहिल्यै पनि यो मनमा हामीले राख्नु हुँदैन कि उहाँमा कुनै पाप थियो वा उहाँ पापमा फस्नु भएको थियो। हो, हामी प्रलोभनमा फसेको जस्तै सबै प्रलोभनको सामना उहाँले गर्नुभएको थियो। तर उहाँलाई पवित्र व्यक्ति भनेर कहलाइएको थियो। ख्रीष्ट हामी जस्तै सबै कुराको प्रलोभनमा पर्नुभएपनि उहाँ पापरहित हुनुभएको थियो भन्ने व्याख्या रहस्यमा नै छोडिएको छ। ख्रीष्ट मानव स्वरूप हुनुहुन्थ्यो र त्यही स्वरूपमा उहाँ सदा रहिरहनुहुनेछ। यो कसरी सम्भव छ भन्ने ज्ञान सधैं रहस्यमय नै राखिनेछ।"-एलेन जी ह्वाइट, द एसडिए बाइबल कमेन्टरी, ठेली ५, पृ. ११२८, ११२९बाट रूपान्तरित।

एक समयमा येशूको बिरोध गर्ने तर उहाँको ज्ञानमा पोख्त हुनगएको अङ्ग्रेजी प्रख्यात साहित्यकार सीएस लिविसले येशूको बारेमा आफ्नो मन्तव्य यसरी पोखेका थिए: "जुन कुराहरूलाई दावी गरेर येशूले भन्नुभयो, त्यस्तो व्यक्तित्व केवल

महान् नैतिक गुरु हुनै सकदैनन्। कि त उहाँ मगज खुस्केको पागल वा नर्कको शैतान हुनुपर्छ। तपाईंले उहाँको बारेमा आफ्नो धारणा राख्नैपर्छ। कि त उहाँले दावी गरेको अनुसार उहाँ परमेश्वरको पुत्र, वा पागल अथवा कुनै त्यो भन्दा खस्किएको व्यक्ति हुनुपर्छ। तपाईंले उहाँलाई मूर्खको संज्ञा दिएर उहाँलाई थुनिदिन सक्नुहुन्छ; यो त शैतान हो भनेर थुकेर मार्न सक्नुहुन्छ; वा पाऊमा परेर मेरा प्रभु परमेश्वर भनेर स्वीकार गर्न सक्नुहुन्छ। तर उहाँलाई कुनै महामानव वा महान् धर्मगुरु भनेर अनर्थको बिल्ला लगाउन दिएर उहाँलाई हाम्रो संरक्षक नबनाऔं। उहाँले दावी गर्नुभएको अनुसार उहाँलाई मान्ने वा नमान्ने अधिकार हामीलाई खुला गरेर छोड्नुभएको छैन न त उहाँको त्यो चाहना नै थियो।"- द मेर क्रिश्चियानिटीको पृ. ५६को "द शकिङ्ग अल्टरनेटिभ" बाट रूपान्तरित।

लेखक: जोन एम. फाउलर

रूपान्तरक

भजुराम तखाछें श्रेष्ठ

Email: bhajupurna@gmail.com